

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Jany Komínkové a JUDr. Aleny Hocké v právní věci **žalobce: S.J., ..., zastoupeného: JUDr. Pavel Kratochvíla, advokát, Žižkova 791, 697 01 Kyjov**, proti **žalované: Státní zemědělská a potravinářská inspekce, IČ 75014149, Květná 15, 603 00 Brno**, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 13.06.2016 č.j. SZPI/AQ477-57/2012,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á p r á v o na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhal zrušení výše označeného rozhodnutí žalované, jímž bylo částečně potvrzeno a částečně změněno rozhodnutí Státní zemědělské a potravinářské inspekce, inspektorátu v Plzni ze dne 8.11.2013 č.j. AQ477-10/2012 tak, že bylo zastaveno řízení o části skutku ze dne 19.12.2011 spočívajícího v porušení § 27 odst. 8 zákona č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství, a to analogicky § 76 odst. 1 písm. c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích. Další změna spočívala ve změně bodu 3 písm. b) a c) prvostupňového rozhodnutí tak, že "žalobce nesprávně vedl evidenci ve smyslu § 14 odst. 5 písm. d) ve spojení s přílohou č. 27 vyhl. č. 323/2004 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o vinohradnictví a vinařství, ve znění pozdějších předpisů, a evidenci dle § 14 odst. 10 ve spojení s přílohou č. 32 téže vyhlášky.

Žalobce v žalobě namítal, že nebylo rozhodováno o jeho doplnění odvolání ze dne 20.5.2016. Podle žalobce s protokoly ze dne 13.10.2016 a ze dne 15.2.2012 byla seznámena jen pomocná síla na úklid paní D.K. a s protokolem ze dne 19.12.2011 prodávačka A.R. Dále žalobce namítal, že z výroku prvostupňového rozhodnutí týkajícího se skutku ze dne 13.10.2011 není zřejmé, co měl žalobce porušit, když příloha II Kapitoly I nařízení č. 852/2004 obsahuje 10 bodů a nelze seznatelným způsobem přiřadit k jednotlivým ust. příslušná delikt ní jednání. Výrok není podle žalobce ani řádně vymezen místem spáchání, konkrétně má žalobce za nedostatečné označení „neuzavřený regál“, „prostor stáčírný“, „u umyvadel“ a „sklad vína“. Podle žalobce ani není zjištěn řádně způsob spáchání deliktu, kdy není jasné, zda hygienické prostředky u umyvadel zcela chyběly nebo byly nedostatečné. Za řádně nevymezený má žalobce i skutek spočívající v tom, že v provozovně nebyly záznamy o proškolení zaměstnanců, neboť není zřejmé, kterých zaměstnanců se toto týkalo. Také ve výroku rozhodnutí absentuje uvedení, že jde o nebezpečné či nepoživatelné látky. Žalobce tak měl za to, že se nedopustil správního deliktu dle § 17 odst. 2 písm. b) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách, podle něhož provozovatel potravinářského podniku se dopustí správního deliktu tím, že jiným jednáním poruší povinnost stanovenou přímo použitelným předpisem Evropského společenství upravujícím požadavky na potraviny 16). Podle § 5 odst. 1 nařízení č. 852/2004 provozovatelé potravinářských podniků vytvoří a zavedou stálý postup založený na zásadách HACCAP. Podle žalobce toto ust. neukládá mít dokumentaci na provozovně. Navíc odkaz 16) podle žalobce se týká Nařízení ES č. 178/2002 a nařízení Komise (ES) č. 2073/2005, nikoli nařízení č. 852/2004. Podle žalobce nelze ani akceptovat množství vína uvedené ve výroku, neboť kontrolní pracovníci řádně nezjišťovali skutkový stav, což dokládá zastavení části řízení ohledně 11 barelů. Žalobce také namítal, že ust. § 11 odst. 2 písm. c) zákona o potravinách nestanoví lhůtu k předložení obchodních dokladů kontrole. Nesrozumitelná je podle žalobce také část výroku ohledně KEG sudů 13 ks + 22 ks, u nichž není deklarováno žádné porušení. Podle § 27 odst. 8 zákona o vinohradnictví ukládá, že produkt uskladněný v lahvích nebo v nádobách musí být označen, aby nemohlo dojít k záměně, tudíž podle žalobce z tohoto vyplývá, že dostačovalo označení postýlek lahví. Žalobce má rovněž za nedostatečné časové vymezení skutku dnem prováděné kontroly. Podle žalobce správní orgán měl také rozlišit, která vína byla vyrobena přímo žalobcem, a proto se na ně vztahovala povinnost evidence dle příloh č. 27, 33 a 32 vyhl. č. 323/2004 Sb. Dále žalobce namítal nemožnost užít protokoly o kontroly jakožto nezákonné důkazy, když kontrolovaná osoba nebyla přítomna a přítomné osoby jí nebyly zmocněny k jednání s kontrolními orgány, v důsledku čehož podle žalobce bylo porušeno ust. § 12 odst. 2 písm. a) zákona č. 551/1991 Sb., o státní kontrole. Žalobce uváděl, že nebyl řádně poučen dle § 36 odst. 3 správního řádu. V oznámení o zahájení řízení podle žalobce nebyly dostatečně vymezeny skutky. Žalobce měl také za to, že neměl být postihován podle zákona o potravinách, když existuje speciální právní úprava v zákoně č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství. Uložená sankce není dle žalobce přezkoumatelně zdůvodněná, nezohledňuje částečné zastavení řízení, a je podle žalobce likvidační.

Žalovaná ve vyjádření k žalobě navrhla zamítnutí žaloby s tím, že doplněním odvolání ze dne 20.5.2016 se zabývala na str. 28 napadeného rozhodnutí. Ohledně specifikace skutků, kromě výtky v předchozím rozsudku soud žádné jiné vady napadeného rozhodnutí neshledal. Podle žalované ve výroku nechybí ani popis skutků ani příslušná ustanovení předpisu v

souladu s § 68 odst. 2 správního řádu. Dodržení povinnosti proškolení osob musí být provozovatel potravinářského podniku schopen doložit, což se nestalo. Ohledně nezajištění požadavku dle kapitoly IX odst. 8 nařízení 852/2004 jsou uvedeny látky, u nichž je jasné, že samy o sobě jsou nepoživatelné (roztok SO₂). Soud již v předchozím rozsudku konstatoval, že místní vymezení skutku dostačuje - označením kontrolované provozovny. Odkaz žalobce na § 3 odst. 1 písm. i) zákona o potravinách je dle žalované nepatřičný. Z výroku je zřejmé, která ust. kap. II nařízení č. 852/2004 žalobce porušil. Odkaz 16) v ust. § 17 odst. 2 písm. b) zákona o potravinách je pouze uveden příkladmo. K porušení povinnosti vytvořit a zavést postupy založené na HACCP žalovaná uvedla, že dle protokolu o kontrole ze dne 1.10.2011 kontrola byla žalobci nahlášena dopředu, proto si mohl požadované dokumenty připravit. Tuto dokumentaci žalobce nepředložil ani v dodatečně stanovené lhůtě do 26.10.2011., tudíž zřejmě žalobce HACCP vytvořený a zavedený neměl. V této dodatečně stanovené lhůtě žalobce nepředložil ani doklady o původu vína. V předchozím rozsudku již soud uvedl, že uvedené množství vína je přezkoumatelné. Zmínka o nádobách vína v KEG sudech se jeví nadbytečnou, ale nezpůsobuje nesrozumitelnost popisu jednání ve výroku, když porušení § 27 odst. 8 zákona č. 321/2004 Sb. je jednoznačně pouze ve vztahu ke skladovaným lahvím. K označení ocelových postýlek na láhve žalovaná uvedla, že ze zmíněného ust. jasně vyplývá, že řádně označen musí být produkt v lahvích, což lze vyložit jen tak, že má být označena každá láhev, aby nemohlo dojít k záměně. Žalobcovo zpochybňování obsahu 19 ks barelů kontrolovaných 19.12.2011 je dle žalované účelové, neboť ani žalobce neuvádí, co mělo vlastně být v těchto nádobách. Žalobce v tomto smyslu nevzněl námitky proti protokolu o kontrole, při zahájení řízení ani v odvolání. Dle žalované nemůže být ve smyslu § 39 odst. 5 zákona o vinohradnictví a vinařství dostačující vedení jakékoli evidence, nýbrž jen evidence dle § 30 odst. 1 tohoto zákona. K Namítanému nedostatečnému časovému vymezení se vyjádřil soud v předchozím rozsudku na str. 11. Na žalobce se povinnost vést evidence dle příloh č. 27 a 32 vyhl. č. 323/2004 Sb. vztahuje proto, že žalobce je výrobcem vína, neboť podle kontrolního protokolu ze dne 13.10.2011 v provozovně probíhá výroba vína. Dle § 14 odst. 11 vyhl. č. 323/2004 Sb. kontrola produkce musí být prováděna tak, aby bylo vyloučeno uvedení zdravotně závadného produktu do oběhu. Výrobce vede evidenci o zásobách produktu a o přídavcích jiných látek na vzoru v příloze č. 33. Je tedy podle žalované zřejmé, o jakou přílohu jde, když je v tomto ust. přímo uvedena. Při kontrolách dne 13.10.2011 a 19.11.2011 žalobce přítomen nebyl, což provedení kontroly nebránilo. S protokoly byl žalobce seznámen a mohl proti nim vznést námitky. Námitkami, že při kontrolách bylo jednání s neoprávněnými osobami, se žalovaná zabývala v napadeném rozhodnutí na str. 16 - 17. Skutečnost, že žalobce byl podle § 36 odst. 3 správního řádu poučen již v oznámení o zahájení řízení, nezpůsobuje nezákonnost, jak uvedl soud v předchozím rozsudku a současně soud shledal námitky proti oznámení o zahájení řízení nedůvodnými. K tomu, že lze aplikovat § 11 odst. 2 písm. c) zákona o potravinách, se soud již také vyjádřil na str. 11 prvního rozsudku. Kontrola byla provedena před účinností novely vyhl. č. 323/2004 Sb. účinné od 19.9.2012, proto nebylo třeba se zabývat otázkou, kdy byla vína vyrobena. K možnému likvidačnímu účinku sankce a k nesnížení sankce z důvodu částečného zastavení řízení se soud již rovněž vyjádřil v předchozím rozsudku na str. 11 - 12.

V replice žalobce zopakoval, že žalovaná neprokázala, které osoby měly naplnit protiprávní jednání ohledně jejich neproškolení, když osoby uvedené v protokolech o kontrole

dle svého pracovního zařazení a místa výkonu práce nebyly osobami, které manipulují s potravinami.

Součástí správního spisu jsou 3 protokoly z prováděných kontrol, kde je místně vymezena kontrola adresou sídla provozovny a popisem existence dvou sklepů, přičemž při první kontrole byla prováděna kontrola pouze v jednom sklepe a ke druhému, který je přístupný pouze výtahem, nebylo možné se dostat. První kontrole byla přítomna za kontrolovanou osobu paní D.K. Dále je uvedeno, že kontrola byla nahlášena provozovateli potravinářského podniku dopředu, aby měl možnost připravit požadované dokumenty, které pak nebyly nalezeny. Přesto nebyla v době kontroly na provozovně žádná dokumentace v systému HEACCP, ani jiného systému dokládajícího zdejší bezpečnosti potravin. Nebyly ani k dispozici žádné spotřební doklady dokládající původ vína. Dále zde bylo uskladněné víno v barelech a lahvích, když byly barely bez označení objemu a nebylo specifikované množství, nebyly označeny lahve a barely tak, aby nemohlo dojít k záměně a aby bylo možné prokázat jejich původ. Při této kontrole byly pořizovány fotografie v provozovně ve vztahu k hygienickým nedostatkům zjištěným při kontrole. Na fotografii umyvadla je zřejmé, že absentují i žalobcem v žalobě uváděné lněné ručníky. Zpráva žalobce o odstranění zjištěných nedostatků 19.10.2011 je dokladem toho, že žalobci se do jeho dispozice dostal kontrolní protokol ze dne 13.10.2011. Žalobce sdělil, že dne 25.10.2011 bude provedeno proškolení zaměstnanců na základě požadavků kontroly.

Druhé kontrole dne 19.12.2011 byla přítomna paní prodávající A.R. a dle protokolu tato kontrola byla předem telefonicky domluvena s žalobcem a těsně před provedením kontroly žalobce telefonicky informoval, že je v pracovní neschopnosti, a dále že z důvodu následného odjezdu do zahraničí nebude přítomen až do 22.1.2012 a žádal o prodloužení termínu pro předložení dalších dokladů. Podle protokolu dosud nebyly požadované doklady státnímu úřadu zaslány. Byla rovněž provedena kontrola obou sklepů, bylo nalezeno uvedené množství barelů a lahví, kdy opět barely byly označeny pouze číslem a množstvím, další údaje na nich nebyly. Především nebyly označeny tak, aby nemohlo dojít k jejich záměně a aby bylo možné kdykoliv prokázat jejich původ. Ani zboží uskladněné v druhém sklepe nebylo možné identifikovat z důvodu chybějícího označení. Proto bylo rozšířeno opatření o zákonném uvádění těchto výrobků do oběhu. Po provedení této kontroly opět žalobce reagoval, a to žádostí o prodloužení termínu předložení požadovaných dokladů ze dne 5.1.2012.

Poslední kontrolní den byl podle protokolu dne 15.2.2012, kdy se části účastnil žalobce kontroly a poté paní D.K. Neoznačené víno v lahvích $\frac{3}{4}$ l se v době kontroly již v provozovně nenacházelo. Neoznačená vína byla pouze v barelech, s tím, že bylo sděleno žalobcem, že se zde nachází voda s louhem na odstraňování vodního kamene. Byla provedena kontrola vedení vinařské evidence ve smyslu vyhlášky č. 323/2004 Sb., kdy bylo zjištěno, že vinařská evidence nesplňuje požadavky na vedení evidenčních knih v elektronické podobě. Kromě toho použitý program nesplňuje požadavek na nevratné vedení záznamu. Konkrétně se jednalo také o evidenci zpracovaných vinných hroznů, kde absentující údaje jsou uvedeny i ve výroku prvostupňového rozhodnutí. Dále zde byly zjištěny nedostatky v evidenci dle přílohy č. 32 vyhlášky č. 323/2004 Sb., tj. v evidenci o zásobách vína, kdy chybělo uvedení jednotlivých druhů vína. Poslední evidence, v níž byly shledány nedostatky,

se týkala zásob produktu a přídavných jiných látek než vína, tzv. skladové karty, ve smyslu § 14 odst. 11 vyhlášky č. 323/2004 Sb., kdy bylo zjištěno, že kontrolovaná osoba tuto evidenci nevede. Není proto prokazatelný pohyb vína a přídavky jiných látek do vína.

Dále jsou součástí spisu evidence předložené žalobcem, které se týkají jednak evidence o zásobách vína a jednak evidence o hmotnosti a cukernatosti zpracovaných vinných hroznů nebo hroznového moštu a množství vyrobeného vína v členění podle jakostních tříd ve smyslu přílohy č. 27 vyhlášky č. 323/2004 Sb. Tato evidence není úplná.

V oznámení o zahájení řízení je obsaženo poučení podle § 36 odst. 3 správního řádu, a vymezení skutků odpovídající vymezení v prvostupňovém rozhodnutí.

Vyrozumění o provádění důkazů mimo jednání datované 14.10.2013 žalobci bylo do vlastních rukou doručeno dne 15.10.2013 a je v něm stanoven termín dokazování 25.10.2013, a dále obsahuje sdělení ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti žalobce vyjádřit se k podkladům do 5 pracovních dnů od provedení tohoto dokazování.

Vyrozumění o ukončení shromažďování podkladů prvostupňovým orgánem bylo doručeno žalobci dne 6.11.2013 a neobsahuje již poučení podle § 36 odst. 3, je zde pouze informace, že bylo provedeno dokazování mimo jednání, jehož se žalobce neúčastnil, a správní orgán tímto považuje shromažďování podkladů za ukončené a lhůtu původních 5 pracovních dnů za lhůtu platnou.

V rozhodnutí prvostupňovém v bodě 3. výroku pod písm. b) se uvádí, že žalobce měl dne 15.2.2012 nesprávně vést evidenci zpracovaných vinných hroznů nebo hroznového moštu a množství vyrobeného vína v členění podle jakostních tříd ve smyslu přílohy č. 27 vyhlášky č. 323/2004 Sb. U této evidence byly zjištěny konkrétní nedostatky ohledně ročníků 2006, 2007, 2008, 2009. Tím bylo podle správního orgánu prvního stupně porušeno ust. § 30 odst. 1 zákona o vinohradnictví a spáchán správní delikt podle § 39 odst. 5 téhož zákona.

Jelikož bylo k odvolání doplňováno správní řízení, i žalovaná zaslala žalobci vyrozumění o ukončení shromažďování podkladů s poučením podle § 36 odst. 3 správního řádu, šlo zejména o námitku obsaženou v odvolání, že uložená pokuta je likvidační.

Na výzvu žalované ohledně námítky obsažené v odvolání, že pokuta je likvidační, žalobce předložil přiznání k dani z příjmu fyzických osob za rok 2012, z něhož vyplývá uplatnění daňové ztráty a v důsledku toho nulová daňová povinnost, k čemuž je přílohou rozvaha a výkaz zisku a ztráty.

Výzvou ze dne 9.5.2016 byl žalobce znovu vyzván k doložení aktuálních majetkových poměrů ve stanovené lhůtě. Žalobce na ni reagoval doplněním odvolání ze dne 20.5.2016, v němž pouze obecně namítal nepřezkoumatelnost výroku prvostupňového rozhodnutí ohledně identifikace jednotlivých skutků

V odůvodnění touto žalobou napadeného rozhodnutí žalovaná k uplatnění opatření proti nečinnosti uvedla, že bylo vydáno usnesení žalované o nevyhovění této žádosti dne

12.12.2013. Dále účastník řízení byl přípisem ze dne 14.10.2013 informován o tom, že dne 25.10.2013 bude provedeno dokazování listinami mimo ústní jednání. Současně bylo sděleno, které listiny budou jako důkaz provedeny a žalobce byl poučen podle § 36 odst. 3 správního řádu o tom, že se může k podkladům řízení před vydáním rozhodnutí vyjádřit ve lhůtě 5 pracovních dnů ode dne provedení důkazů listinami. Lhůta k vyjádření uběhla 4.11.2013. Přípisem ze dne 31.10.2013 byl žalobce vyrozuměn o ukončení shromažďování podkladů řízení, na což žalobce reagoval přípisem ze dne 8.11.2013. Vzhledem k tomu, že žalobce svého práva vyjádřit se k podkladům řízení ve vyměřené lhůtě 5 pracovních dnů ode dne provedení důkazů nevyužil, vydal prvostupňový orgán rozhodnutí ve věci samé. V přípisu ze dne 31.10.2013 správní orgán I. stupně žádnou novou lhůtu k vyjádření nevyměřil. Podle žalované byl úhrnný trest uložen za nejpřísněji postižitelný správní delikt, tj. dle § 39 odst. 5 zákona o potravinách, když tento pohltil méně závažné správní delikty. Účastníku řízení byla vzhledem k souběhu 12 správních deliktů uložena pokuta za analogického použití absorpční zásady dle § 12 odst. 2 zákona o přestupcích. Tato zásada spočívá v tom, že se uloží sankce podle ustanovení vztahujícího se na přestupek, resp. správní delikt nejpřísněji postižitelný a současně se přihlédne k tomu, že byla naplněna skutková podstata více správních deliktů. Tato skutečnost zvyšuje závažnost protiprávního jednání a projevuje se zpravidla přísnější sankcí (viz rozsudek NSS č.j. 5Afs 9/2008-328 ze dne 31.10.2008). Na druhou stranu je trestání sbíhajících se deliktů pro účastníka řízení výhodnější, neboť postup postihující každý ze správních deliktů zvlášť by nepochybně vedl k uložení pokuty v součtu vyšší. Předběžné právní posouzení v oznámení o zahájení správního řízení neznamena podle žalované porušení zásady presumpce neviny, neboť byla použita formulace „tímto měl naplnit skutkovou podstatu správního deliktu“, což vyjadřuje pouze podezření na spáchání správních deliktů. Z oznámení o zahájení správního řízení nelze podle žalované ani dovodit, že by orgán I. stupně hodnotil důkazy již v oznámení o zahájení řízení. Ve smyslu § 36 odst. 3 byl žalobce poučen již v oznámení o zahájení správního řízení, přičemž toto není samo o sobě porušením § 36 odst. 3 správního řádu na podkladě rozsudku NSS č.j. 8Afs 21/2009-243 ze dne 26.2.2010. Dále bylo žalobci poskytnuto poučení podle § 36 odst. 3 správního řádu v přípisu ze dne 14.10.2013. Osobami provádějícími kontrolu byly inspektorky Ing. S.Š. a Ing. H.S., zatímco oprávněnou úřední osobou, která svým rozhodnutím uložila účastníkům řízení sankci, byl ředitel inspektorátu v Plzni Ing. V.K. Z toho podle žalované je zřejmé, že o uložení sankce rozhodovala osoba odlišná od osob provádějících kontrolu. Nicméně podle § 14 odst. 5 správního řádu důvodem vyloučení z projednávání a rozhodování věci není účast na výkonu kontroly prováděné podle zvláštního zákona. Podle žalované pochybnosti o totožnosti skutku v oznámení o zahájení řízení a ve výroku prvostupňového rozhodnutí nejsou, když je zde uvedeno kdy, kde a jakým způsobem se skutky staly. Ohledně časového ukotvení skutku žalovaná poukázala na rozsudek NSS ze dne 23.9.2005 č.j. 6As 8/2005-66, podle něhož požadavek popisu skutku včetně časového popisu je třeba naplnit alespoň v nutné míře zobecněním. Podle rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 7.12.2009 č.j. 30A 17/2008-37 zpětné prokazování faktického přesného okamžiku uvedení vína do oběhu ze strany správních orgánů by mohlo učinit ukládání sankcí právníkům osobám nemožným. Proto je považuje za *dostatečné vymezení časového období ke dni zjištění porušení povinnosti, tj. ke dni provedené kontroly*. K námitce, že nebyl prokazatelně zjištěn skutkový stav ohledně množství vína, žalovaná konstatovala, že žalobce měl podat proti kontrolním zjištěním námitky, což neučinil, a nevyjádřil se ani k zahájenému správnímu řízení, ani k vyrozumění o provedení důkazů listinami mimo jednání. K určení množství kvalifikovaným odhadem odvolací orgán sdělil, že

toto množství bylo provedeno na základě odborných zkušeností a znalostí inspektorek. K námitce, že u nelahvovaného vína nelze přezkoumatelným způsobem zjistit množství, žalovaná konstatovala, že z protokolu o kontrole vyplývá, že se u žalobce nacházely lahve vína o objemu á 0,75 litru. Když pak inspektorky v protokolu uvedly celkové množství nalahvovaného vína v litrech, spočítaly lahve vína a toto množství deklarovaly počtem litrů, nikoli počtem kusů lahví, což žalovaná nepovažuje za nepřezkoumatelné. Zastavení řízení ohledně 11 ks barelů vína nemělo podle žalované vliv na výši uložené pokuty, neboť se jednalo o jen nepatrné množství vína z celkového množství uváděného žalobcem do oběhu v rozporu s předpisy. Místo spáchání bylo podle žalované dostatečně identifikováno adresou provozovny a to, že inspektorky v protokolu rozlišovaly sklepní prostor a sklepní prostor přístupný pouze výtahem, bylo pouze z důvodu snazší identifikace dvou sklepních prostor. Z hlediska spáchání deliktů je přesná identifikace sklepů nepodstatná, neboť oba jsou součástí provozovny žalobce. U evidencí zpracovaných hroznů nebo hroznového moštu a množství vyrobeného vína v členění podle jakostních tříd ročníku 2006-2009 chyběly podle žalované údaje, které je provozovatel potravinářského podniku uvádějící do oběhu vína v souladu s ust. přílohy č. 27 vyhlášky č. 323/2004 Sb. povinen vést. Žalovaná uvedla, že se zabývala i otázkou zániku odpovědnosti za správní delikt dle § 40 odst. 3 zákona o vinohradnictví a vinařství s tím, že správní delikty byly spáchány dne 13.10.2011, 19.12.2011 a 15.2.2012 a správní řízení bylo zahájeno 8.10.2012, přičemž lhůta pro zahájení řízení je 2 roky (subjektivní), či 5 let (objektivní), tudíž k zániku odpovědnosti nemohlo dojít. Vzhledem k tomu, že žalobce naplnil skutkovou podstatu správního deliktu podle § 39 odst. 5 zákona o vinohradnictví a vinařství celkem pětkrát, posoudil správní orgán I. stupně v souladu s rozsudkem NSS č.j. 6 As 57/2004-54 (podle něhož při stejných sazbach správní orgán posoudí závažnost deliktu a uloží úhrnný trest podle sazby za nejzávažnější z těchto deliktů, když závažnost je nutno posuzovat především s ohledem na individuální objekt deliktu, tedy zájem, proti kterému delikt směřuje a k jehož ochraně je příslušné ustanovení především určeno). Za nejzávažnější označil správní orgán správní delikt uvedený v bodě 3 písm. b) výroku napadeného rozhodnutí, neboť v tomto případě se jednalo o nevedení evidence v rozsahu největším, kdy nebylo možné posoudit odrůdy vín, skutečnost, zda nedošlo k míchání vín, eventuálně k další manipulaci, filtraci, síření apod., nebylo možné zjistit ani obchodní značení vín – např. zemské, jakostní apod. Žalovaná dále zjistila, že v mezidobí od spáchání správních deliktů do vydání napadeného rozhodnutí nabyla dne 19.9.2012 účinností novela vyhlášky č. 323/2004 Sb., provedená vyhláškou č. 305/2012 Sb., avšak v článku II citované novely vína vyrobená přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky se posuzují podle dosavadních právních předpisů. Vzhledem k tomu, že kontrola proběhla ve dnech 13.10.2011 až 15.2.2012, jednalo se o vína vyrobená před účinností novely, proto nebyl důvod postupovat podle této novely. Podle žalované rovněž nic nenasvědčuje tomu, že by pokuta ve výši 300.000,- Kč měla být pro žalobce likvidační. Žalovaná poukázala na usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 20.4.2010 č.j. 1 As 9/2008-133, podle něhož by informace o majetkové situaci pachatele měla působit jako záchranná brzda, tedy korektiv, který vstupuje do hry spíš výjimečně až ve chvíli, kdy hrozí natolik vysoká pokuta, že by mohla mít pro pachatele správního deliktu z ústavního hlediska nepřipustný likvidační charakter. Vzhledem k tomu, že žalobce likvidačnost uložené pokuty nyní namítal, žalovaná se majetkovými poměry žalobce zabývala, byť se jí taková námitka vznášena až ve druhém odvolání ve věci jeví jako účelová. Žalovaná vyzvala žalobce k doložení majetkových poměrů. K tomu žalobce předložil kopii účetní závěrky s přílohami za rok 2012. N opakovanou výzvu z roku 2016 žalobce

nereagoval. Žalovaná neshledala z doložených listin majetkové poměry žalobce ve výši uložené pokuty pro něho likvidační. Žalobce pokutu může žalobce z běžných provozních prostředků, tedy z peněz na bankovních účtech a z peněz získaných úhradou krátkodobých pohledávek, popř. jejich prodejem. Výše uložené pokuty nepředstavuje pro žalobce nutnost odprodeje výrobního zařízení a provozních budov, které potřebuje pro svoji činnost. V závěru odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná poukázala na doplnění odvolání z 20.5.2016 s tím, že toto doplnění neobsahuje žádné nové konkrétní námitky.

Žalobu soud neshledal důvodnou.

Žalovaná odstranila vadu, pro niž soud v předchozím řízení napadené rozhodnutí zrušil, když doplnila do výroku týkajícího se nevedení jednotlivých zákonných evidencí příslušná ust. právních předpisů, která nevedením úplné evidence byla porušena, a neomezila se již jen na odkazy na vzory v přílohách. Pokud jde o nové žalobní body, které žalobce předestřel poprvé v této v žalobě, s ohledem na obsah odvolání (vč. tzv. doplnění odvolání ze dne 20.5.2016, které rovněž nic nového neobsahuje) má soud za to, že se jedná o nová skutková a právní tvrzení, ohledně nichž žalobci nic nebránilo, aby je vznesl již v první žalobě. Nelze donekonečna zkoušet vyhledávat další nezákonnosti dříve nenamítané.

Je pravdou, že ve výroku týkajícího se skutku ze dne 13.10.2011 správní orgány nejprve vyjmenovaly skutkové věty a teprve pak výčtem uvedly, která ust. právních předpisů těmito jednáními byla porušena. Nicméně jsou popisy protiprávních jednání natolik srozumitelné, že je lze jednotlivě přiřadit k jednotlivým ustanovením, tedy je seznatelné, které právní ust. se týká kterého protiprávního jednání. Nesrozumitelným tento výrok proto soud neshledal.

Ostatní námitky žalobce soud za důvodné také nepovažuje. Jedná se většinou o námitky, jimiž se zabývala již žalovaná v napadeném rozhodnutí. Z výše shrnutého obsahu odůvodnění tohoto rozhodnutí je podle názoru soudu zřejmé, že s námitkami žalobce se žalovaná vypořádala dostatečně podrobně, srozumitelně a logicky a soud se závěry žalované plně ztotožňuje.

Z výše popsanych fotografií, které byly pořízeny při první kontrole, jasně vyplývá, že na nich jsou umyvadla zcela bez ručníků, ať papírových, tak i lněných. Proti tomuto závěru v protokolu žalobce nevznesl žádné námitky ve správním řízení, tudíž se (nejen) toto tvrzení v žalobě po tolika letech jeví účelovým s cílem dosáhnout zrušení napadeného rozhodnutí pro nově uplatňované nedostatky ve skutkových zjištěních a následně dosáhnout zániku odpovědnosti za správní delikty.

Ve výroku rozhodnutí označené látky jako je SO₂ jsou zjevně nepoživatelné látky, toto není třeba prokazovat.

Přestože ust. § 11 odst. 2 písm. c) zákona o potravinách nestanoví lhůtu k předložení obchodních dokladů kontrole, z popsaneho skutkového zjištění jednoznačně plyne, že žalobce povinnost předložit obchodní doklady neplnil, ač k tomu byl vyzván. Ačkoli neměl žalobce

povinnost mít dokumentaci HACCAP přímo na provozovně, i tuto nepředložil ani v dodatečně stanovené lhůtě.

Zmíněný odkaz 16) v § 17 odst. 2 písm. b) zákona č. 110/1997 Sb. je příkladný, proto se může toto ust. vztahovat i na nařízení č. 852/2004 Sb.

Část výroku ohledně KEG sudů 13 ks + 22 ks, u nichž není deklarováno žádné porušení, je evidentně nadbytečnou v popisu skutku, nicméně nemůže způsobit nesrozumitelnost, a tudíž ani nezákonnost napadeného rozhodnutí.

Ze znění ust. § 27 odst. 8 zákona o vinohradnictví, podle něhož produkt uskladněný v lahvích nebo v nádobách musí být označen tak, aby nemohlo dojít k záměně, jasně vyplývá, že nepostačuje označení postýlek, ale je nutné označovat láhve, jinak hrozí možnost záměny.

K porušení ust. § 36 odst. 3 správního řádu dle názoru soudu rovněž nedošlo. Z výše shrnutého obsahu správního spisu nepochybně vyplývá, že žalobce byl o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve stanovené lhůtě řádně poučen. Lhůta k vyjádření uplynula po 5 pracovních dnech od provádění dokazování mimo jednání. V následně žalobci zasílaném sdělení o provedeném dokazování nová lhůta již stanovena nebyla. Skutečnost, že žalobce byl poučen o právu podle § 36 odst. 3 správního řádu již v oznámení o zahájení řízení, nezpůsobuje nezákonnost rozhodnutí; toto poučení má charakter informační a je nad rámec povinného poučení po opatření všech potřebných podkladů správním orgánem.

Skutkové zjištění je podle soudu dostačující pro závěr o spáchání deliktů žalobcem. Okolnosti prováděné kontroly, upřesnění, jaké množství neoznačeného vína kontrolní pracovníci při kontrolách našli, či které evidence nebyly žalobcem řádně vedeny, i způsob informování žalobce o zahájení kontroly, to vše vyplývá z listinných podkladů obsažených ve spise, tj. zejména z kontrolních protokolů a z písemných podání žalobce, které soud výše shrnul. Proto např. nelze akceptovat námitku nezákonné kontroly ze dne 13.10.2011 z důvodu nepřítomnosti žalobce, neboť z tohoto protokolu je jasné, že o kontrole byl žalobce předem informován, ale sám se jí bez sdělení důvodu nezúčastnil. Druhé kontrole se žalobce evidentně vyhýbal, jak vyplývá z výše shrnutého obsahu druhého protokolu o kontrole. V průběhu poslední kontroly žalobce opět bez zdůvodnění odešel. Nelze na základě takového přístupu žalobce dovozovat nezákonnost kontrol.

Z následné písemné komunikace žalobce s kontrolními orgány (zejména po první kontrole) vyplývá, že byl žalobci výsledek první kontroly znám. Přesto žalobce proti kontrolním zjištěním nebrojil žádnými skutkovými námitkami. Z těchto důvodů nemohou být akceptovány s tak velkým odstupem času vznášené žalobní námitky směřující proti nedostatečnému popisu skutkového zjištění v protokolech. Jedná se o zejména o tvrzení žalobce o nedostatečném místním určení jednotlivých deliktů (např. ve smyslu v žalobě uvedených pojmů „neuzavřené nádoby, „u umyvadel“ apod.). Dále šlo o vymezování množství neoznačeného vína, otázky nevratnosti vedení evidencí i jejich neúplnosti. Vzhledem k řádnému neoznačování vína žalobcem je bezpředmětná jeho námitka, že správní orgány za něho měly prokazovat, které víno sám vyrobil.

Z písemnosti žalobce kontrolním orgánům zaslané po první kontrole jasně vyplývá, že žalobci bylo jasné, které zaměstnance nemá proškoleny a že hodlá v tomto učinit nápravu, tudíž nelze akceptovat tvrzení o nesrozumitelnosti výroku o tomto správním deliktu.

Nedůvodnými byly také shledány námitky směřující proti obsahu oznámení o zahájení řízení. Dle názoru soudu z oznámení je zřejmé, že byla zachována totožnost skutku ve vztahu k výroku prvostupňového rozhodnutí. Místní vymezení skutku bylo provedeno dostatečně - označením kontrolované provozovny žalobce. Podrobné zjištění, jaké množství vína se nacházelo v kterém ze sklepů, vyplývá z kontrolních protokolů, kde jsou oba sklepy rovněž jasně odlišeny (přístupností pouze výtahem). Časové vymezení skutků v oznámení o zahájení řízení pokrývá výrok druhého rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, kde došlo k upřesnění skutků tak, že ke spáchání došlo ve dnech provedené kontroly. Soud má za to, že v oznámení o zahájení řízení nebyla ani porušena zásada presumpce neviny, neboť, jak již uvedla žalovaná ve vyjádření k žalobě, správní orgán prvního stupně použil formulaci „tímto měl naplnit skutkovou podstatu“, která vyjadřuje pouze pravděpodobnost protiprávního jednání.

Žalovaná také ve vyjádření k žalobě správně vyložila vztah zákona o vinohradnictví a zákona o potravinách, který vyplývá z ust. § 2 zákona o vinohradnictví, podle něhož ustanovení zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, nejsou tímto zákonem dotčena, pokud tento zákon nestanoví jinak. Z tohoto ust. vyplývá, že ust. zákona o potravinách se na oblast vinařství vztahují, s výjimkou situací, které jsou výslovně upraveny odlišně v zákoně o vinohradnictví a vinařství, tedy jde o vztah mezi zvláštním a obecným zákonem. Na daný případ je proto aplikovatelné i ust. § 11 odst. 2 písm. c) zákona o potravinách, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož provozovatel potravinářského podniku je povinen zabezpečit, aby ve všech fázích uvádění do oběhu potravin byl k dispozici doklad o původu zboží.

Soud se ztotožnil také se závěrem žalované v napadeném rozhodnutí, že je přezkoumatelné množství vína vyjádřené přepočtem na litry namísto původně zjištěného počtu lahví o určitém objemu. Stejně tak soud má za to, že je akceptovatelné, aby inspektorky jakožto odborné pracovnice při kontrole provedly kvalifikovaný odhad velikosti barelů, u nichž není označen výslovně jejich objem. Není pravdivé ani žalobní tvrzení, podle něhož se žalovaná nezabývala námitkou, že v části barelů nebylo naskladněno víno. Žalovaná uvedla, že se jednalo o 11 ks barelů, u nichž nebylo možné zpětně prokázat, co obsahovaly, proto ohledně nich bylo řízení zastaveno v souladu se zásadou v pochybnostech ve prospěch obviněného. Výrok napadeného rozhodnutí o částečném zastavení řízení nebyl předmětem soudního přezkumu vzhledem k tomu, že ve smyslu § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen s.ř.s.) nepředstavuje zásah do práv žalobce.

Soud nepovažuje za nepřezkoumatelné ani odůvodnění výše uložené pokuty, když je zřejmé, že se správní orgán prvního stupně zabýval všemi zákonnými kritérii výše pokuty stanovenými v § 40 odst. 2 zákona o vinohradnictví, podle něhož při určení výše pokuty právnické osobě se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán. Žalovaná dále

logicky a srozumitelně zdůvodnila, že zastavení řízení ohledně 11 ks barelů vína nemělo vliv na výši uložené pokuty z důvodu nepatrného množství, ohledně kterého došlo k zastavení řízení, v poměru k celkovému množství chybně značeného vína. Nadto k námitce žalobce žalovaná posoudila uloženou pokutu i z hlediska jejího možného likvidačního účinku

Pokud je namítána likvidační povaha pokuty, je povinností účastníka řízení, aby uváděl konkrétní tvrzení, ze kterých bude jednoznačně dovoditelné, že pokud se prokáže, co tvrdí, povede to k likvidaci jeho podnikání. Žalobce nic takového netvrdil. Předložil listiny, které byly s určitým časovým odstupem od doby, kdy pokuta měla být ukládána, a ze kterých nebylo možné dospět k jinému závěru, než že nějakým způsobem bude dotčena běžná ekonomická situace žalobce. Na novou výzvu správního orgánu žalobce již vůbec nereagoval. Každá pokuta se účastníka řízení nějakým způsobem na běžném chodu podniku dotkne, pod ochranou je však pouze přímá likvidace. Tzn. musí být znám stav aktuálních finančních prostředků a majetku z podnikatelské činnosti, stav zásob. Pokud uložená pokuta vede k nutnosti prodat nějaké zásoby a zůstávají zásoby jiné, k závěru o likvidačním charakteru pokuty není vůbec možné dojít. Žalovaná se v odůvodnění napadeného rozhodnutí s touto námitkou žalobce i s předloženými listinami náležitě vypořádala, a to přezkoumatelným způsobem. Pokud jde o provádění event. důkazního návrhu znaleckým posudkem, k zadání důkazu znaleckým posudkem by samozřejmě bylo možné přistoupit, ale pouze za té situace, kdyby žalobce předestřel konkrétní skutková tvrzení, která by měla být teprve tím důkazem ověřována. Žalobce, žádná taková skutková tvrzení žalobce neuvedl, tudíž soud i tento důkazní návrh zamítl.

Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobní námitky důvodnými, a žalobu proto zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

V Plzni dne 27. listopadu 2017

Za správnost vyhotovení: M. K.

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu